

Caracterizarea personajului Gaman din opera Mesterul Manole scrisa de Lucian Blaga

Personaj episodic, static, unidimensional, functional, simbolic-ar-hetipal.

Modalitati de caracterizare:

â€” caracterizarea directa: portret facut de alte personaje; elemente de autocaracterizare;

â€” caracterizare indirecta: prin propriile simtiri si actiuni; prin intermediul indicatiilor de regie; prin mediul mitico-emblematic in care traieste; prin dialog si monologul interior; prin nume.

Ca si Bogumil, Gaman poate fi expresia conflictului interior al mesterului.

Personaj de tip expresionist, Gaman este prezent in scena, ca si Bogumil, in momentele cheie ale evolutiei actiunii. Prezenta stranie, evocand universul mitic, el apare drept "o figura de poveste", cu "barba lunga, impletita, haina de lana ca un cojoc", surprins intr-un somn agitat, bantuit de cosmaruri care-l fac sa se cutremure. Ca si Bogumil, Gaman poate fi expresia conflictului interior al mesterului.

Daca intunecatul calugar ii comunica lui Manole o vointa divina, Gaman se afla parca intr-o tainica si infricosatoare legatura cu fortele malefice ale pamantului, avand viziuni apocaliptice transmise intr-un limbaj metaforic, in replici dominate de propozitii exclamative si interogative, de interjectii. In somn, spatiu al irationalului, Gaman pare posedat de puterile malefice "pe care le alungi cu crucea, iar ele raspund cu ura". El insusi se identifica cu pamantul al carui cutremur il traieste ca pe o suferinta prelunga si fara leac si, la fel ca pamantul insusi, isi va regasi linistea numai dupa ce jertfa este facuta.

intr-o scena-cheie din primul act al dramei, Mira, anticipand deznodamantul, spune: "Tu esti pamantul, eu sunt biserica -jucaria puterilor!". Intr-un straniu joc ea anticipeaza actul zidirii, iar Gaman viseaza ca o biserica "a crescut" pe spatele sau, numind-o pe Mira "tu inger, tu copil, tu piatra". Functia simbolica a personajului este clara, Gaman reprezinta forta telurica, pamantul care cere constructia sfanta pentru a se elibera parca de un blestem.

Manole il identifica cu "un zmeu" in egala masura "nebun si sfant. El apartine universului etern, "unde salbaticiuni isi baga botul in sicriul apelor". El insusi pare a avea, peste o suta de ani".

Din replicile aparent incoerente ale lui Gaman razbat adesea sentinte: "cineva ne numara pasii", sau "Visul se izbandeste". Importanta personajului in deznodamant poate intari ideea ca el reprezinta o voce interioara a mes-terului, caci, fara sa fi fost prezent la derularea evenimentelor, cunoaste toate detaliile. Unica lui replica, "Stiu", reluata de cinci ori, faptul ca aude, asa cum nu li se intampla celorlalti, cantecul din zid, faptul ca descrie cu exactitate senzatiile lui Manole in momentul prabusirii ("Gandul tau zboara, trupul tau cade ca o haina care te-a strans si mult te-a durut"), ne determina sa-l interpretam desigur ca pe un personaj simbolic, specific dramei expresioniste.